

השועל והברווזים

סיפור אסקימוסים

הלך פעם שועל לאורך חוף הים ושר:
"אין בעולם חיה ערמומית ממני, אין חיה חכמה ממני."
ובים שחו צ'ירקי, ברווזי ים. שמעו את שירו של השועל והחליטו ללמד אותו לקח. הברווז המוביל אמר "הבה אחים, נעשה סירה מהכנפיים שלנו. נסתדר בשתי שורות עם הכנפיים פנימה. שהשועל יחשוב שזו סירה שתה בים."
וכך עשו. הסתדרו בשתי שורות צפופות, פרשו כנפיים וכך במרכז התקבלה כעין סירה ובחוץ כנפיים

הברווזים התקרבו לחוף והשועל
עלה והתיישב ממש במרכז הסירה.
התיישב, ניפח את החזה, מתח את
זנבו ובהנאה עצם למחצה את עיניו.
הסירה התרחקה מהר מהחוף. ואז
השועל שמע את קולו של הברווז
המוביל:

"או, אחים! שתנו מספיק ועכשיו
נעוף!"

השועל לא הספיק להתעשת
כשמצא את עצמו במים. הסתכל -
והברווזים כבר רחוק. התחיל
לשחות אל החוף. שוחה וחושב
"רימו אותי הברווזים, גרמו לי בושה
גדולה."

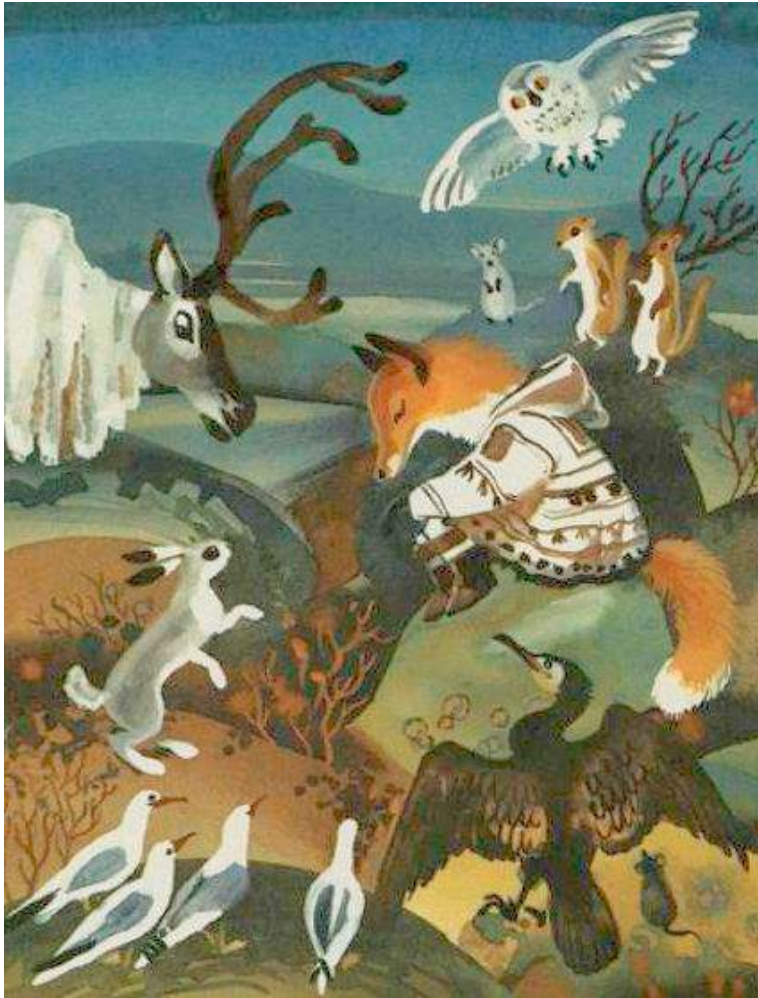
קשה היה לשועל לשחות, הזנב שלו
ספג מים ושוקע לעומק.

כמו משוטים.
הברווזים שתים
והברווז המוביל
קורא:
"חד-שתיים!
חד-שתיים! חתרו
חזק!"
השועל כבר זקן

ועיניים שלו חלשות. הוא הביט על
הים וראה - סירה שתה, ועל הסירה
חותרים יושבים ומנפנפים חזק
במשוטים. השועל נעצר וקרא:
"הי, חותרים! תתקרבו לחוף ותסיעו
אותי קצת! האם אינכם רואים מי
הולך על החוף? הרי אני בעל הבית
של כל הארץ. אינכם רואים כי
התעייפתי כבר?"

ובבושה ברח לטונדרה.
מאז הוא הפסיק כבר לטייל בחוף
הים.

אמר השועל:
"זנב שלי! היופי הארוך שלי, עזור לי
לשחות!"

התחיל הזנב לחתור אל החוף.
בקושי הצליח השועל להגיע לחוף,
יצא על החול ונשכב להתייבש
בשמש. ובינתיים הברווזים סיפרו
בכל הטונדרה איך השועל התרחץ
בים.

הסתכל השועל לצדדים - וסביבו
התאספו חיות שונות, גדולות
וקטנות, מסתכלות עליו וצוחקות.
"ספר לנו, השועל המכובד, איך
הטבילו אותך הברווזים במי הים
הקרים."

השועל נרעד, תפס את זנבו הרטוב
בשיניו, כדי שיהיה לו קל יותר לרוץ,